

Ψηλαφίζοντας το χθές

**Με αφορμή μια αγγελία σε εφημερίδα του 1922
η Θέλημα Χριστοδουλίδου-Μιχαηλίδου θυμάται...**

της Ανθής Πέτσα-Σαββίδου

Η Όλγα γεννήθηκε στην Κυθρέα στην περιοχή της Θεοτόκου και ήταν το έκτο παιδί της οικογένειας. Αδελφία της οι: ΧατζηΧρίστος (Χατζής - ζούσε στη Λευκωσία), Ελέγκου (Αρκυρίνα), Δέσποινα (Χατζηνού), Χαράλαμπος, Ευρού (του Πετρωνά – ζούσε στο Τραχώνι με τον άντρα της τον Πετρωνά, τον σταθμάρχη του τραίνου).

Όπως αναφέρει ο Γ. Κορέλλης ^{σημ.1} σε άρθρο του για την Κυθρέα – Οι παλιές οικογένειες της Θεοτόκου, «η περιοχή της Θεοτόκου είναι τόσο παλαιά όσο και η περιοχή του Σεραγίου με το οποίο συνορεύει». Ανάμεσα στις άλλες οικογένειες της Θεοτόκου αναφέρεται «η οικογένεια του ΧατζηΧαραλάμπη, συζύγου της Χατζηθεκούς. Γόνος αυτής της οικογένειας ο αείμνηστος δάσκαλος Χαράλαμπος Χατζηδάς... παρακλήδι της ίδιας οικογένειας ήταν και η αείμνηστη Όλγα, ξακουστή ράφταινα-μοδίστρα, σύζυγος του Χρίστου Χριστοδουλίδη, των οποίων ο γιός Ιωάννης Χρ. Χριστοδουλίδης διαπρέπει ως ειδικός ουρολόγος γιατρός στο Μπάφαθο των ΗΠΑ».

Το “μεράκι” της Όλγας για το ράψιμο την φέρνει στη Λευκωσία, τολημηρό εγχείρημα για την εποχή της, για να μάθει την τέχνη της ραπτικής. Φοιτά για δύο χρόνια «την κοπτικήν-ραπτικήν γυναικείων φορεμάτων στην εν Λευκωσία Επαγγελματικήν Σχολήν» της κας Ναυσικάς Χριστοφίδου και παίρνει «πτυχίο για εξάσκηση του επαγγέλματος». Με το επαγγελματικό αυτό εφόδιο επιστρέφει στην Κυθρέα με μεγάλη όρεξη για δουλειά και με όνειρό της να ξαπλώσει τη φήμη της σε όλη την Κυθρέα και τη γύρω περιοχή. Με ανοιχτούς ορίζοντες πέρα από τα στενά όρια του χωριού της μια και έζησε για δύο χρόνια στη Λευκωσία, η Όλγα Χατζηδά κάμνει γνωστή την παρουσία της με αγγελία στον τότε ημερήσιο τύπο.

Σύντομα γίνεται γνωστή για το γούστο και τη «συγυρισμένη» δουλειά της, όχι μόνο στην περιοχή της Κυθραίας αλλιά και στη Λευκωσία, Αμμόχωστο και στην Πάφο. Παράλληλα οργανώνει τη δική της σχολή ραπτικής και διδάσκει τις κοπέλλες της Κυθρέας και των γειτονικών χωριών που θέλουν να μάθουν ράψιμο. Η φήμη της ως καλή δασκάλα ταξίδεψε πέρα από την Κυθρέα και άρχισαν να έρχονται να μαθητεύσουν κοντά της, να μάθουν ράψιμο, κοπέλλες από τη Γύψου, τα Λιμνιά, το Λευκόνοικο. Αυτές οι κοπέλλες, όπως ήταν φυσικό και με τα μέσα της τότε εποχής, δεν μπορούσαν να επιστρέφουν στα σπίτια τους και έτσι η Όλγα τις φιλοξενούσε στο σπίτι της.

Το έμφυτο γούστο της και η καλαισθησία της την βοηθούσαν πάρα πολύ στην εργα-

Δ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Η Κ Υ Θ Ρ Ε Α

Ἡ υποφαινόμενη Ὀλγα Χατζηδᾶ ἐν Κυθρέας (Ἰσορίας Ἁγίας Μαρτίης) κοκνηνίσσα ἐπὶ διαταγῶν περὶ τὴν κοπιτικὴν καὶ ραπτικὴν γυναικίῳ φορεμάτων εἰς τὴν Ἑλευθερίαν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν τῆς ὁδοῦ Νικηταῆος Χριστοφίδου καὶ τυχεῦσα τοῦ πρὸς ἐξέκθεσιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ πτυχίου, λαμβάνω τὴν τιμὴν καὶ φέρω εἰς γνώσιν τοῦ ἁξιότ. Κοινοῦ δι' ἀναλαβάνω τὴν κατασκευὴν παντὸς ἰδοῦς γυναικίῳ φορεμάτων μετ' ἄκρας ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας ἐν τῇ ἐν Κυθρέας πατρικῇ μου οἰκίᾳ.

Ἐυχαριστοῦσα ὁσὸν, εἶμι ὅτι τύχω τῆς προτιμήσεως τοῦ ἁξιότμου Κοινοῦ,

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

Ὀλγα Χατζηδᾶ.

Ἐν Κυθρέας τῇ 8)18)3)1922. (4-1)

οία της αφού μπορούσε να συμβουλεύει τις κυρίες για το πώς πρέπει να ντυθούν, ποιές ήταν οι τάσεις της εκάστοτε εποχής, τι δηλαδή ήταν στη «μόδα» και να προτείνει τι ήταν καλό ανάλογα με τη σωματική διάπλασή τους, ώστε να κρύβει τις τυχόν ατέλειες. Πολύ καλή και υπομονετική με τις δύσκολες πελάτισσες δεν αρνιόταν να χαλάσει και να ξαναράψει το φόρεμα αν τυχόν της έκαναν παράπονο για κάποιο «ελάττωμα» - τις πιο πολλές φορές φανταστικό, γιατί η δουλειά της ήταν πάντα άψογη.

Όταν ένωσε την τύχη της με το Χρίστο Χριστοδουλίδη μετέφερε την εργασία και τις μαθήτριάς της στο νέο της σπίτι, ένα νεοκλασικό οικοδόμημα, στο δρόμο προς την εκκλησία της Αγίας Μαρίας.

Ο ρόλος της Όλγας δεν περιοριζόταν στα στενά πλαίσια της οικογένειάς της αλλά έπαιρνε ενεργό μέρος και στα κοινωνικά δρώμενα της Κυθρέας. Στο βιβλίο του Γιώργου Πετάση «Η κωμόπολη της Κυθρέας» ^{σημ. 2} βρίσκουμε την Όλγα να βοηθά με την τέχνη της στη δημιουργία σκηνικών, και μάλιστα αμισθί, στα διάφορα θεατρικά έργα που οι ερασιτεχνικοί θεατρικοί όμιλοι της Κυθρέας ανέβαζαν. Όπως αναφέρει η κόρη της Θέλημα, «μετά την πρώτη

καρδιακή προσβολή μείωσε κάπως την δουλειά της για να ξαναρχίσει όμως σε λίγο με τον ίδιο εντατικό ρυθμό. Μεγάλωσε με αγάπη και στοργή τα δύο παιδιά της και σκοπός της ζωής της ήταν, όπως και κάθε γονιού, να τα μορφώσει και να τα παντρέψει. Είχε μεγάλο καημό να παντρέψει την μοναχοκόρη της γιατί λόγω του προβλήματος της καρδιάς της ήξερε ότι το τέλος της θα ήταν σύντομο και ξαφνικό. Ο θεός την αξίωσε να δει το πρώτο της εγγόνι και τον γιό της να συμπληρώνει τις σπουδές του στην Ιατρική και μετά να πεθάνει»...

Στην αγγελία που η «Φέρελλης» νέα δημοσίευσε στην αρχή της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας το 1922, γράφει «ευελπιστούσα όθεν να τύχω της εκτιμησεως του αξιοτίμου κοινού». Η προσδοκία της αυτή πραγματοποιήθηκε στον υπέρτατο δυνατό βαθμό!

Σημ.1 Περιοδικό «Ελευθέρη Κυθρέα» - τεύχος αρ. 19, Γενάρης-Απρίλης 1984.

Σημ.2 Κεφάλαιο Β. Τέχνη 1. Η πορεία του Θεάτρου Κυθρέας

†

Κηδεία

Την Παρασκευή, 10 Αυγούστου 2007, στις 5.00 μ.μ., από τον ιερό ναό του Ιωάννη του Προδρόμου στη Λευκωσία, κηδεύουμε τον πολυαγαπημένο μας σύζυγο, πατέρα, παππού και αδελφό

ΧΑΡΙΛΑΟ ΜΙΚΑΙΟ

που έπεσε κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής τον Ιούλιο του 1974 και έκτοτε αγνοείται η τύχη του. Η ταυτότητά του εξακριβώθηκε πρόσφατα και καλούμε όλους όσοι τιμούν τη μνήμη του να παραστούν. Την κηδεία θα τελέσει ο πανιερότατος Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος. Τον επικήδειο θα προσφωνήσει ο έντιμος υπουργός Άμυνας Χριστόδουλος Πασιαρδής.

Σύζυγος: Ιφιγένεια

Παιδιά: Γιώργος και Ελπίδα

Εγγόνια: Χάρης και Αντρέας

Αδέλφια: Φάκης, Τούλα, Άννα, Σωτηρούλα
και λοιποί συγγενείς

Παράκληση της οικογένειας όπως αντί στεφάνων γίνονται εισφορές στον Παγκύπριο Σύνδεσμο για παιδιά με καρκίνο και άλλες συναφείς παθήσεις «Κάνε μια ευχή».